

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitulum I. Dilecti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62587)

dicibus ff. de iudiciis. & notauit gl. in l. 1. verb. consulat. C. de relationibus. debet autem causa plenè instructa & in breue compendium redacta vnà cum actis transmitti. *l. 3. in n. gl. C. eod.* Et necesse est, vt ratio prius partibus edatur, quàm transmittatur. Ita vt si vera & sufficiens non videatur, eam refutare, & appellare possint. *l. 1. & 2. C. eod. Bald. in cit. l. 3. n. 2.*

5 Porro si iudex causam referendam esse decreuit, ex eo tempore iurisdictio ipsius quiescere debet, donec superior consultus, vel successor eius (consultatio enim ad superiorem dirigitur ratione dignitatis, quæ transit ad successorem) responsum dederit, vt colligitur *ex cit. l. 1.*

CAPITULUM I.

Dilecti.

PARAPHRASIS.

Prior & Canonici Gisebergenfes ad Alexand. III. querelam attulerunt contra Eboracensem Archi-Episcopum Apostolicum Legatum, quòd post appellationem ab ipsis ad Papam interpositam, Priorem suspendit, Ecclesias eius interdixit, Canonicis excommunicationem denuntiavit, si Priori obedirent. Denique quòd post appellationem, Parochias quæ ad Prioris & Conuentus collationem spectant, tanquam ad ipsum propter conferendi negligentiam deuolutæ sint, ipsemet contulit, ea propter Alexand. III. mandat delegatis iudicibus, vt rei veritatem per testes idoneos, & famam sollicitè inquirent, & si ita rem se habere cognouerint, Ecclesiarum collationes ab Archi-Episcopo factas Apostolicâ autoritate reuocent, nisi Prior & Canonici collationes facere malitiosè distulissent.

Habetur hæc decretalis tom. 3. Concilior. in Concil. Lateranens. sub Alexand. III. p. 10. c. 1. vbi hæc verba annectuntur quæ hic omissa sunt: *provisuri attentius, ne ita subtiliter, sicut à multis fieri solet hu-*

jusmodi actio intendatur, inquiratis, sed simpliciter & pure factum ipsum, & rei veritatem secundum formam Canonum, & statuta Patrum inuestigatis.

SUMMARIUM.

1. *Qua post interpositam appellationem extrajudicialem & contra eam facta seu tentata sunt, omnia sunt reuocanda.*
2. *Etiã contra actum, quem quis posset dicere nullum, appellare quis potest ne fiat.*

ADvertendum quòd de 4. Capitibus quæ rela proposita fuit Pontifici, ad quæ vna responsio dari potuit, videlicet; quæ post interpositam extrajudicialem appellationem, & contra eam facta seu tentata sunt, omnia reuocanda esse, *iuxta c. Cum nobis. Vbi Innoc. n. 2. h. tit. Abbas hic. n. 4. Felin. n. 1.* ponunt discrimen inter appellationem iudicialem, quòd acta post eam, si appellatio iusta fuit, omnia rescindi debent, quippe cum potestas iurisditionis suspensa fuerat; & inter extrajudicialem appellationem, cuius acta non rescinduntur, seu quæ post eam acta sunt, nisi sint contra appellationem. Exemplum habes in *cit. cap. Cum nobis. 19.* Si appellatum sit, ne fiat electio non Canonica & post Capitulares canonicè eligant, valet electio. Item si contra merum Provisorem & Executorem Rescripti Apostolici appelletur, ne conferat præbendam non vacantem. Ipse verò postea omissa illa, vacantem præbendam conferat, valida est collatio, cum non sit contraria appellationi.

Porro circa vltimum punctum delatæ querelæ expressiùs responderet Alexand. III. vt collationes factæ ab Archiepiscopo reuocentur; nam præcipua inter partes lis erat circa collationem beneficiorum, quam Archiepiscopus facere aggressus est, prætendendo (vt suspicari licet) quòd Prior & Canonici per tempus semestre conferre ex negligentia distulerint contra *cap. Quia. 5. de concess. præbenda.* Et idèd collatio facta à Priore & Capitulo post semestre irrita sit, & collatio ad ipsum deuoluta, sed cum Prior

& Capitulum iustum impedimentum allegarent, & ideò à se institutos Vicarios defendendos esse dicerent, & ne contra quid attentaretur, ad Sedem Apostolicam appellarent, nihilominus Archiepiscopus processit ad collationem adversus appellationem & ideò Pontif. respondit, Collationes Archiepiscopi revocandas esse, præterquam si inquisita veritate constiterit, quòd Prior & Conventus non iustè impediti, sed malitiosè (vt v. g. redditus Parochiarum vacantiù ipsimet perciperent;) conferre intermiserint.

² Not. vnic. Etiam contra actum, quem quis posset dicere nullum, appellare quis potest, ne fiat. *arg. c. Dilecto. 63. h. tit. & docet hic Abb. n. 5. v. g. ne Archiepiscopus conferat, cum conferendi potestate careat, & hoc casu ostendendum est appellanti, collationem factam esse post appellationem, cum hoc sit fundamentum suæ intentionis, videlicet vt acta post appellationem rescindantur, ita tamen, vt, si in probatione succumbat, seu appareat collationem prius factam esse, nihilominus agere possit per viam nullitatis, vt collatio irrita declaratur tanquam facta à non habente potestatem. Conferunt huc, quæ docet *Bart. in l. Si expressim. n. 2. & 7. ff. hoc tit.**

CAPITULUM II.

Inter:

PARAPHRASIS.

Abbas S. Apollinaris interposuit appellationem ab Archiepiscopo Rhemenfi super omni causa, quæ alioquin coram ipso moueri potest. Hanc appellationem *Alex. III.* admittendam non esse censet, sed Abbatem ita appellantem arguit. Doctrina huius Capituli intelligetur *infra in c. Consuluit. 18. hoc tit.*

CAPITVLVM III.

Ad nostram.

PARAPHRASIS.

Alexand. III. scribit ad Abbatem S. Petri,

appellationis remedium non ideò inuentum esse, vt Religioso ab ordinis sui obseruantia exorbitanti patrocinium nequitie adferat, quare non obstante, quòd aliquis suorum subditorum appellaret, nihilominus Abbatem iuxta regulæ præscriptum & Ordinis institutionem corrigere & emendare debere.

S V M M A R I V M.

1. Appellatio instituta est pro iniuste grauatis, ideòque in innocentia subsidium, non malitia patrocinium adhibenda.
2. Correctio Religiosi secundum Ordinis Regulam pertinet ad solum Prælatum Regularem, Conuentu non requisito.
3. Episcopus tamen erga non exemptos potest supplere negligentiam Prælati.
4. A correctione Regularis Disciplina non admittitur appellatio.
5. Nisi Prælatus aut Visitator procedendo per modum paterna correctionis ac penitentia in corrigendo modum excedat, & tunc appellatio deuolutiuum, non suspensiuum effectum parit.
6. Si alteruter horum in forma iudicii procedit, ante sententiam definitiuam appellatio (præsertim in causis v. sitationis & correctionis) non est recipienda.
7. Limitatur; nisi grauamen inferatur, quod per appellationem à sententia definitiuam reparari non potest. Post sententiam definitiuam recipitur appellatio, quæ tamen etiam in hoc casu tantum parit effectum deuotiuum.
8. Regula canonica est: Appellatio in causa correctionis propter disciplinam regularem, vel Ecclesiasticam seruandam, admittenda non est, nisi modus excedatur.
9. Neque contra utramque illorum audiendi Clerici, vel Religiosi obijcientes prescriptionem.

Not. I. Ex fine, ob quem res instituta est, colligendum, num eius vsus permissus sit nec ne, quare cum appellatio pro iniuste grauatis, ideòque in innocentia subsidium inuenta & instituta sit, non debet in patro-